XI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2018. MÁRCIUS - ÁPRILIS

Testvérek

„Ó, mily szép és mily gyönyörüséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!"
Zsoltárok 133.1

IMÁDKOZZUNK
AZ IDÉN KONFIRMÁLÓKÉRT!

ASZTALOS RICHÁRD OLIVÉR • BÁCSI VIKTÓRIA • BAK DÁVID • FEKETE GERGŐ • GARGYA ANDRÁS • GYULAI FRUZSINA • HAGYMÁSI TAMÁS GYÖRGY • JUHÁSZ BRIGITTA • KOVÁCS ALBERT IMRE • LAKATOS FANNI • MARJAI ILDIKÓ NAPSUGÁR • SZABÓ MÁTÉ SÁNDOR • TÓTH IMRE • TÓTH SÁNDOR • TÖRÖK LÁSZLÓ •

BARABÁS ÉVA • BÍRÓ ANTAL ZSOLT • FEGYVERES ANIKÓ • GAJDÁN EDIT ILONA • KATHI TAMÁS • KELEMEN KRISTÓF MIHÁLY LOMENT KATINKA DOROTTYA • NAGY DÁVID • NAGY FÁBIÁN VIKTOR • NÉMETHI KRISTÓF • OROSZ ZSÓFIA • PINTE TAMÁS • POLYÁK KRISTÓF • RÁKOS MÁTÉ • SÍPOS ZOLTÁN • SZABÓ RÉKA UZONYI ANDREA • VARGA PANNA • VARGA ZITA ZSÓFIA •

PARROT GÁBOR • HOMEN PÉTER • BALOGH PÉTER •

BERTALAN ERZSÉBET • GYULAI EDIT • GOMBOSNÉ KÖVÉR DIÁNA • MONORINÉ VIDRA ÁGNES • SIMON ISTVÁN •

„Drágának tartalak és becsesnek, mivel szeretlek."
Ézsaiás 43,4

A HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI BOCSKAI TÉRI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET HÍRLEVELE

Imádkozó Édesanya

Ige: 1Sám 1,1-3.9-10.19-20

1Volt egy ember Rámátajim-Cófímból, Efraim hegyvidékéről, akinek Elkáná volt a neve; efrátai volt, Jeróhámnak a fia, aki Elíhú fia, aki Tóhú fia, aki Cúf fia volt. 2Két felesége volt; az egyiknek Anna, a másiknak Peninná volt a neve. Peninnának voltak gyermekei, de Annának nem voltak gyermekei. 3Ez az ember évenként fölment városából Sílóba, hogy imádkozzon, és áldozzon a Seregek URának. Ott pedig Éli két fia, Hofní és Fineás voltak az ÚR papjai.

9Egyszer Anna fölkelt, miután ettek és ittak Sílóban. Éli pap meg ott ült egy széken az ÚR templomának az ajtófélfájánál. 10Az asszony lelke mélyéig elkeseredve könyörgött az ÚRhoz, és keservesen sírt.

19Másnap reggel fölkeltek, imádkoztak az ÚR előtt, majd visszatértek otthonukba, Rámába. Amikor aztán Elkáná a feleségével, Annával hált, az ÚRnak gondja volt rá. 20Egy idő múlva Anna teherbe esett, és fiút szült. Sámuelnek nevezte el, mert ezt mondta: Az ÚRtól kértem őt.

Kol 4,2 Az imádkozásban és a hálaadásban legyetek kitartóak és éberek!

1. Kedves Édesanyák, Édesapák! Kedves Szülők és Gyerekek! Néhány perccel ezelőtt a gyerekek jelenetében köszönetet mondtak az édesanyjuknak. Köszönetet mondtak az édesanyáknak, mert szívük hálás minden együtt töltött percért, a törődésért, a bátorításért, a kiapadhatatlan szeretetért, a sok-sok dicséretért, a támogatásért, az álmokért, az esti mesékért, a meghitt beszélgetésekért, a bátorító mosolyért, a sétákért, a kirándulásokért.

És nagyon jó megköszönni az édesanyánknak, hogy világra hozott, hogy védelmezett, hogy hitt bennünk, hogy sokszor átölelt, hogy mellettünk állt, hogy megbocsátott, hogy mindent azért tett, hogy boldogok lehessünk.

2. Amikor az édesanyánkra gondolunk, akkor még nagyon sok mindent lehetne és kellene is felsorolni, amiért hálásak lehetünk egész életünkön át. Nekem a sok-sok dolog között egy valami különösen is nagyon fontos: hogy **édesanyám imádkozott és imádkozik értem**.

Az imádság – tudjuk jól – nagyon személyes dolog. Legtöbbször azok, akik szoktak imádkozni, általában nem nyilvánosan, nem mások előtt teszik azt. Amikor imádkozunk, akkor az Urat szólítjuk meg, vele beszélünk, és neki mondunk el számunkra nagyon fontos dolgokat. Persze szoktunk imaközösséget is tartani, amikor néhányan együtt imádkozunk. De mégis vannak olyan dolgok, amiket csak Istennek akarunk elmondani, csak Mennyei Atyánkkal szeretnénk megbeszélni.

Kedves Barátaim! Édesanyám is így imádkozik nővéremért, értem, és családjainkért. Azt pontosan nem tudom, hogy mit szokott mondani Istennek imádságaiban, és azt sem tudom, hogy milyen kéréseket, vagy kérdéseket mond el Istennek. De talán nem is baj, ha ezt én nem tudom pontosan.

Egy valamit azonban jól tudok. Tudom, hogy imádkozik értünk, tudom, hogy imádkozik értem. És ez elég.

És szeretném azt is megosztani veletek, hogy az én keresztmamám is mindig imádkozik értünk és értem is, sőt ezért a gyülekezetért, értetek is imádkozik. Keresztmamámmal sajnos ritkán tudunk találkozni. Betegsége miatt régóta nem tud kimozdulni lakásából, mi pedig jó, ha évente egyszer el tudunk utazni hozzá, hogy meglátogassuk. Ennek ellenére az imádság és a Jézus Krisztusban való hit szorosan összekapcsol bennünket egymással.

3. A Szentírásból egy nagyon kedves történetből olvastam fel. Egy család életébe pillanthatunk be a Biblia lapjain keresztül. Abban az időben, amikor a történet játszódik, egy férfinek több felesége is lehetett. Ez így volt Elkána esetében is, akinek két felesége volt: Anna és Peninná. Sajnos Annának nem született gyermeke, míg a másik asszonynak, Peninnának voltak gyerekei.

Úgy gondolom, hogy abban a korban az volt a legfontosabb, hogy egyetlen család se haljon ki, ezért a több feleség által biztosították, hogy mindenképpen legyenek utódok, különösen fiúgyermekek.

A történetből kiderül az is, hogy ez a két nő féltékeny volt egymásra, és kifejezetten rossz volt közöttük a viszony. Peninnának voltak gyerekei, de őt nem igazán szerette a férje. Annának pedig az volt a keserűsége, hogy nem született gyermeke. Ezt a fájdalmat pedig az sem tudta feledtetni, hogy Elkána, a férje őt szerette.

A családfő próbált igazságot tenni, de nem lehetett. Ő nem tudta megoldani ezt a helyzetet. Elkána hívő férfi volt, aki minden évben családjával együtt felkerekedett, és elzarándokolt Silóba, *„hogy imádkozzon és áldozzon a Seregek Urának”*.

Egyik alkalommal, amikor a mózesi törvények szerint elmentek Silóba, hogy ott imádkozzanak és áldozatot mutassanak be, akkor Anna maga is külön elment imádkozni a szentélybe.

Az imádkozás Anna számára is annyira személyes ügy volt, hogy mindenképpen egyedül akart lenni. Sőt, teljesen némán, csöndben imádkozott. Nem akarta, hogy bárki is meghallja, mit mond el Istennek, hogyan önti ki szívének fájdalmát az Úr előtt. Imádkozás közben csak sírása hallatszott. Erre lett figyelmes az idős pap, Éli, aki meg is szólította Annát, mert nem értette az asszony furcsa viselkedését.

Ő pedig csak annyit mondott el, amennyit el kellett mondani: szomorúságát öntötte ki imádságban Isten előtt. Ennél többet azonban nem akart mondani. Annának elég volt, hogy Isten előtt elmondhatott mindent, ő nem akarta azt elmondani senki másnak.

4. Kedves Testvérek! Anna nagyon fontos dolgot tett: már akkor imádkozott a gyermekéért, amikor nem is tudta, hogy egyáltalán valaha születni fog neki gyermeke. Isten elé imádságban odavitte nemcsak a saját bánatát, hanem odavitte születendő gyermekének az életét is.

Hatalmas hitről tanúskodik az Írás: Anna úgy imádkozik a gyermekéért, hogy még nincs gyermeke. Erről az mondja az Írás az Újszövetségben, hogy hit által látta, és hit által lehetett az övé a gyermek.

Ezt a mély hitet pedig felismerte az idős pap, Éli is, aki áldást mondott Anna életére, majd elbocsátotta őt.

A történet úgy folytatódik, hogy Anna úgy fejezte be akkor ott az imádságot, hogy szomorúsága elmúlt, és reménység költözött a szívébe. Ő mindent megtett, amit megtehetett, a többit pedig rábízta a Kegyelmes Istenre. Szívének legnagyobb terhét tudta rábízni az Úrra.

Az a nagyszerű dolog, hogy ismerhetjük a történet végét is. Isten meghallgatta Anna imádságát, teherbe esett, és fiút szült. A gyermeket pedig Sámuelnek nevezte el. Sámuel nevének a jelentése ez: „Isten meghallgatott".

Imádság és meghallgatás szorosan összetartozik. Az istenfélő ember könyörgését az Úr kegyelmesen meghallgatja. Az anya imádkozik gyermekéért, az Úristennek pedig kedves az, amikor anya imádkozik könyörög gyermekéért.

5. Kedves Barátaim az Úr Jézus Krisztusban! Ma ebben a templomban nagyon sok édesanya, nagymama és keresztanya van jelen. Hálás az én szívem értetek is. Egy csodálatos példa áll előttetek, Anna példája. Ma ti is elhoztátok Isten házába szemetek fényét, a gyermekeiteket, hogy együtt vegyetek részt ezen az ünnepi istentiszteleten.

Kegyelmes Urunk nagyszerű lehetőséget adott nektek, hogy imádkozzatok ti is, hogy gyermekeitekért imádkozzatok. Azért is különleges nap ez a mai, mert három család keresztelőre is készült. Ahogyan egykor a bibliai időkben Anna és családja elvitte a gyermek Sámuelt Isten házába, hogy hálát adjanak érte, úgy hoztátok el ti kisebb és nagyobb gyermekeiteket, hogy hálát adjatok értük Istennek. És elhoztátok azért is ezeket a gyermekeket, hogy a keresztség sákramentuma által ők is részesei legyenek az Isten velünk kötött szövetségének.

Testvéreim! Az imádság jó, ha megelőzi a gyermek születését. Úgy jó, ha a szülők, ha az édesanya már akkor imádkozik gyermekéért, amikor még csupán vágyakozik arra, hogy majd egyszer gyermeke szülessen.

És az imádság jó, ha naponta kíséri a gyermek életét. Úgy jó, ha a szülők, ha az édesanya naponta imádságban az Úr elé viszi gyermeke életét, imádkozik a jelen gondjaiért, hálát ad a jelen örömeiért, és elkéri a jövő áldásait gyermeke életére. Ez a legtöbb, amit az édesanya és a keresztanya megtehet a gyermekért.

6. Pál apostol arra figyelmeztet mindnyájunkat, hogy **„az imádkozásban és a hálaadásban legyetek kitartóak és éberek!"** Nagyon fontos ez a figyelmeztetés, hiszen a mindennapok feladatai könnyen elterelik figyelmünket az imádkozásról, és könnyen elvonnak bennünket attól, hogy a Kegyelmes Istennel beszélgessünk és közösségben legyünk. Anna életén keresztül éppen azt láthattuk meg, hogy mennyire megáldotta Isten azt, hogy Anna kitartóan, a könnyeit sem kímélve imádkozott gyermekéért.

Amikor pedig Isten meghallgatta imádságát, és megszülethetett Sámuel, akkor Anna nem felejtett el hálát adni Istennek.

Kedves Édesanyák! Imádkozzatok ti is ilyen kitartóan gyermekeitekért, adjatok hálát naponta az ő életükért, tehetségükért mennyei Atyánknak. És tanítsátok gyermekeiteket is imádkozni, hogy felnövekedve ők is hálaadással a szívükben imádkozzanak értetek és saját gyermekeikért! Ámen.

Loment Péter lelkész

(Elhangzott 2018. május 6-án, Édesanyák vasárnapján)

Kérés a keresztelés után

Istenem,
köszönjük a gyermekünket,
köszönjük az életünket
köszönjük a hetünket
köszönjük a csillogásokat
köszönjük a tisztaságot
köszönjük a nyugalmat
és köszönjük a családunkat

óvd meg a gyermekünket
őrízd meg a szeretetünket
neveld a türelmünket
ébreszd a reménységünket
szaporítsd a kedves napokat
vezess át a kudarcokon

Add éreznünk a keresztvíz
cseppjeit
mai is, holnap is
és holnapután
majd mindvégig.
Ámen.

Szabó Lajos

A végzős tanulók hittanvizsgája

Április 23-án és 24-én a református iskolában a végzős tanulók hittanvizsgája, illetve konfirmációs kikérdezése volt

Valamennyi tanuló megjelent, szépen felöltözve. A felkészüléshez süteményben és ásványvízben a kellemes hátteret az osztályok közösségei biztosították a tanulóknak.

A felkészült, türelmes és jól nevelt diákokhoz, valamint a sikeres vizsgákhoz a presbitérium képviseletében gratulálok mindkét osztályfőnöknek: Dr. Nagy Nándorné Lini Beatrixnek az a osztályban és Pinténé Tóth Anikónak a b osztályban, továbbá az iskolavezetésének és valamennyi pedagógusnak, de különösen a hitoktatóknak!

Az idén egy előre kihúzott nagyobb kifejtésből és egy helyszínen kihúzott rövidebb tételből állt a református iskolások vizsgája. Sok szép felelet hallhattunk. Nagyon szép szokás, hogy a tanulók a vizsga előtt együtt, fennhangon elmondják a Krisztushimnuszt. (Fil 2,5-11.)

A vizsga elején áhítatot tartott Lomentné Szopkó Tünde lelkész asszony, a Bibliaolvasó Kalauz szerint április 23-i, újszövetségi igéből: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz." (2Kor 12,9)

A vizsgákat a felkészítő tanár, dr. Magyar Balázs Dávid vezette. Szeretném kiemelni a határozott irányító munkáját, a feszült hangulatot humorral oldó, a jól megismert tanulókhoz egyénileg és szeretettel odaforduló segítő hozzáállását. Még egyszer gratulálok munkájához!

Jelen volt mindvégig Szabó Judit tanárnő, aki alsóban tanította a hittant, és Balláné Bodai Judit igazgató asszony, kedden Borosné Kiss Szilvia igazgatóhelyettessel együtt és felváltva. Hétfőn az elnökségben jelen volt Lomentné Péter lelkészelnök, továbbá Pluhár Gáborné Szűcs Enikő iskolalelkész. Új, ám nagyon fontos változás , hogy a Kálvin téri gyülekezetbe járó diákok kikérdezésénél kedden jelen volt Somogyi László lelkészelnök és Takács Péter gondnok a Kálvin téri gyülekezetből. Somogyi László röviden szólt is a bizonyság tételek életünkbeli szerepéről, illetve a végén értékelte a vizsgát mint konfirmációs kikérdezést. Kedden volt az állami iskolás hittanosok kikérdezése is: a gimnáziumból, Lukács Levente lelkész csoportjából két fő vizsgázott, így lelkipásztor úr is jelent volt aznap. Nagyon köszönöm az ő munkáját is!

A presbitériumot én képviseltem mindvégig, nagyon köszönöm, hogy hétfőn Tóth Zsigmond testvérünk eljött velem. Köszönöm kezdeményezését, hogy ezeket az alkalmakat közös énekkel zárjuk. Esetleg a jövőben a közös ének kiválasztásával is lehet készülni. Nagyon-nagyon kevés szülő volt jelen, pedig a későbbi kezdést az is indokolta, hogy őket vártuk. Sajnáljuk a szülők távollétét, pedig igazán büszkék lehetnek gyermekeikre, nagyon szép és megható alkalomról maradtak le. Folytatnunk kell azt, hogy a konfirmációhoz kapcsolódó események egyre inkább közösségi jellegűek legyenek, és a gyülekezetekben, azokhoz közel, és a jövőben lehetőleg ne iskolai környezetben történjenek.

A konfirmálókért adjunk hálát az Örökkévalónak, kívánjuk, hogy ő tartsa meg életüket ezen az úton!

Egyedül Istené a dicsőség!

Gyulai Sándor gondnok

Konfirmáció Kemenesalján

Már alig pár hét, s ott állnak az oltár előtt...
Van-e mély hitük, kaptak-e felülről erőt?

Mi vezette őket? Kényszer? Hagyomány? Szokás?
Sejtik már: Jézus nyomában járni jó, csodás?
Ha igen, miért marad el mindig a folytatás?

Tudják kicsoda Jézus, hogyan s hol tett csodát.
Van-e szívükben hit is, vagy csak tudás?

Vajon mennyit, mikor s mit éreztek meg abból,
hogy Jézus szelíd szava mindannyiukhoz szól?

Érzik-e, hogy Jézus az embernek annyit ér,
mint éhes embernek egy falat kenyér,

hogy úrvacsorázni nem elég egynéhányszor,
hisz ott adja nekünk testét, vérét a Jó Pásztor!

S ha isten, Krisztus nélkül járjuk földi utunk,
boldog s örök életre el sosem juthatunk.

Uram, add Lelkedet, hogy sok drága igéd
ne csak a fejükben, de szívükben vigyék!

Deméné Smidéliusz Katalin

A 8. a osztály

A 8. b osztály

Megkérdeztem Nagyné Kocsis Gabriellát és Vajda Zsófiát

Túlságosan hamar érkezett el most a lapzárta...nekem. Két kedves gyülekezeti könyvárusító szolgálattevőnk Nagyné Kocsis "Gabó" és Vajda "Zsófi" roppant rugalmasan és gyorsan reagálták le a kapkodásomat. Azt hiszem ez a jó tulajdonságuk is mély keresztyén hitükből fakad!

Próbáljunk nyitottabbak lenni e cikk elolvasása után a keresztyén irodalom és a szolgálatok felé is!

Valamint tartsuk meg a mosolygás és a pár barátságos szóval való köszönés áldásos szokását is, hiszen ez elmaradhatatlan része a szeretet átadásának!

Mióta imádkozol rendszeresen Istenhez?

G: Gyerekkoromban tanított meg nagymamám imádkozni, de rendszeresnek azóta mondhatnám, mióta a gyülekezet tagja vagyok, azaz 11 éve.

Amióta ezt a szolgálatot végzed közelebb kerültél Istenhez, a gyülekezethez és a keresztyén irodalomhoz?

Zs: Körülbelül 6 éve segítek a gyülekezet könyvterjesztésében. Először Nagyné Rózsa Marikával

dolgoztam együtt, és most Nagyné Kocsis Gabicával. A két „Nagy” szolgáló mellett lassan én is megtaláltam a helyemet.

Pont azért szeretem ezt a szolgálatot, mert a segítségével közelebb kerültem a gyülekezethez, és közelebb kerültem a keresztény irodalomhoz is. Mindig is rendszeresen olvastam, szokásom esténként, és tanítási szünetben napközben is olvasni. Újabban a világi könyvek mellett mindig olvasok egy keresztény témájú könyvet is, most például Tóth-Máthé Miklós: Öt kenyér és két hal című novelláskötetét. Az is nagyon jó érzés, hogy sok mindenkit arcról ismerek már a gyülekezetből, ennek a szolgálatnak köszönhetően.

G: Mikor bekerültünk a gyülekezetbe, úgy éreztem, hogy nagyon sok mindent nem értek. Ekkor kezdtem el keresztyén könyveket vásárolni és buzgón olvasni. Ezt követően kaptam a lehetőséget, hogy szolgálhatok az iratterjesztésben. Aminek nagyon örültem. Nagyon nagy segítséget nyújtott ez nekem. Így kerültem közelebb Istenhez és a gyülekezethez is.

Hogyan jöttök ki egymással? Nehéz ez a szolgálat? Hogyan alakult a vásárlási kedv az évek folyamán?

Zs: Gabicával nagyon könnyű kijönni, szerintem jól kiegészítjük egymást. Ő sokat tud a könyvekről, és sok mindenkivel el tud beszélgetni, én pedig remekül tudom feljegyezni a füzetbe a megvett könyvek címét. A bejáratnál állva köszöntjük a belépőket, egyre több az ismerős arc, megmegállnak egy szóra a gyülekezet tagjai. Ez a legjobb ebben a szolgálatban. Nagy vásárlói kedvről nem beszélhetünk. Ha valaki minőségi keresztény irodalmat szeretne olvasni, nálunk talál könyvet, de minden igényt nem tudunk, nem is akarunk kielégíteni, hiszen mi nem vagyunk könyvesbolt. (Ha valamilyen könyvet nem vesznek meg, az nálunk marad, nem küldhetjük vissza a kiadónak.) Ha konkrét könyvet keresnek, sokszor nem tudunk adni, de ha tematikusan keresnek könyvet, például vigasztaló írást, imádságos könyvet, gyereknek szólót, szépirodalmat, Bibliát vagy énekeskönyvet, akkor ezeket nálunk megtalálják a gyülekezeti tagok.

G: Szerintem mindkettőnk nevében mondhatom, hogy testvéri szeretettel szolgálunk. Nem érzem ezt a szolgálatot nehéznek. Aki szereti a könyveket, annak ez egy kikapcsolódás és feltöltődés. Sajnos a vásárlási kedv évek óta csökkenő tendenciát mutat. Ezt azon is észre lehet venni, hogy sok könyvet 50% kedvezménnyel értékesítünk.

Hogyan lehetne gyülekezeti tagjainkat jobban bevonni a szolgálatokba?

Zs: Biztos vagyok benne, hogy sokan szívesen vállalnának szolgálatot a gyülekezeten belül, de nem tudják pontosan, hogy mire van szükség. Én is úgy kerültem ide, hogy megkérdeztek, van-e kedvem segíteni a könyvterjesztésben. Magamtól nem jutott volna eszembe. Ha konkrét feladatokra kérjük meg a gyülekezet tagjait, biztosan többen is jelentkeznének, míg maguktól nem sokan javasolnának szolgálati területet. Jó példa volt erre a gyülekezeti ház kitakarítása, amikor olyan sokan elmentünk a hívó szóra válaszolva.

G: Szerintem mindenkinek magában kell éreznie az elhivatottságot és az ezért való tenni akarást!

Tardiné Szilvi

Költészetnapi programok a Baltazár-iskolában

Április 11-én, József Attila születésnapján ünnepeljük a költészet napját. Ebből az alkalomból a reggeli sorakozót követően a 8. a és 8.b osztályos tanulók József Attila versek felolvasásával tisztelegtek a költőóriás emléke előtt. Ezután Janikovszky Éva, József Attila-díjas író, költő egyik művét hallgattuk meg Nagy Réka 3.b osztályos tanuló tolmácsolásában.

Délután az alsó tagozatosok szavalóversenyen vettek részt, melyen 33 tanuló mondhatta el legkedvesebb versét. A gyerekek örömmel készülődtek erre az alkalomra, és szép eredményeket értek el a 2-4. évfolyamokon.

2-3. évfolyam:

I. hely: Nagy Réka 3.b
II. hely: Szarvas Kíra Vanilla 3.a
III. hely: Petrus Balázs 2.o.
Különdíj: Tóth Jázmin 3.a

4. évfolyam:

I. hely: Fekete Dalma 4.b
II. hely: Kiss Panna 4.a
III. hely: Szücs Vilmos 4.b
Különdíj: Simon Klaudia 4.b

A felső tagozatosoknak Irodalmi 7 próba címmel játékos akadályverseny került megrendezésre, melyre előzetesen minden osztályból 4 fős csapatok jelentkeztek. A verseny napján véletlenszerűen alakított 8 csapat öt iskolai helyszínen, a Kertész László Városi Könyvtárban és a helyi Kertész László Hajdúsági Irodalmi Kör irodájában mérte össze tudását. A játékos versengés végén az alábbi eredmények születtek:

1. helyen végzett a Magyar Költők csapata:

Orosz Lídia 5.b
Komjáthy András 6.b
Pfammatter Kiara 7.b
Mező Rebeka 8. b

2. helyen végzett a Költész Négyes:

Kiss Eszter 5.a
Takács László 6.b
Takács Benedek 7.b
Gyulai Fruzsina 8.b

3. helyen végeztek A költészet gyermekei:

Móricz Anna 5.a
Hegedűs Attila 6.b
Orosz Sándor 7.b
Soltész Anna 8.b

Egész héten megtekinthetőek voltak a paravánra elhelyezett, ***Tavasz, Kedvenc állatom*** témában írt versek, valamint Nyíri Daniella, Varga Zita Zsófia 8.a, és Kiss Kornél 8. b osztályos diákok által készített versillusztrációk is.

A gyerekek nagyon jól érezték magukat a délután folyamán, melynek bizonyítéka az alábbi néhány vélemény:

„Nagyon jó volt hallgatni a sok jó verset, mindenkinek volt önbizalma és nem féltek." (Petrus Balázs 2.o.)

„A versenyzőknek biztos volt a szövegtudása. Sokféle költőtől hallottunk verset. Az eredményhirdetésre kevés időt kellett várni. Jövőre is szeretnék részt venni az iskolai versmondó versenyen." (Szarvas Vanilla 3.a)

„Nagyon-nagyon tetszett. Színvonalasan megrendezett verseny volt. Kissé izgultam, de fantasztikus érzés volt életemben először szavalni és legyőzni a korlátaimat. Már nagyon várom az új költészetnapi versmondó versenyt." (Fábián Emma 3.b)

„Nekem nagyon tetszett, mert már régóta vágyom arra, hogy az iskola tanulói elé kiálljak és mondjak egy verset. Amikor meghallottam, hogy van ez a lehetőség, azonnal jelentkeztem versmondásra. Tetszett a dekoráció is. Sok ügyes gyerek volt, ezért egy kicsit nehéz volt a verseny." (Kiss Panna 4.a)

„Nagyon vártuk a versenyt, mert éppen a költészet napján, a mi születésnapunkon mondhattuk el kedvenc versünket. Vicces nyelvtörő verset választottunk, mert nemcsak mi, hanem a nézők is nagyon élvezték, nevettek rajta." (Simon Laura, Simon Klaudia 4.b)

„Nagyon tetszett, jók voltak a feladatok. A hangulat is nagyon jó volt." (Bereczki Anna 5.b)

„Nekem tetszett, mert érdekes és mozgalmas feladatokat oldhattunk meg és kimozdulhattunk az iskolából egy kicsit. Tetszett, hogy több állomás is volt és nem egyhangú feladatokat kaptunk, hanem játékosakat." (Nagy Natália 6.a)

„Tetszett, mert izgalmasak voltak a feladatok, sokat nevettünk a csapatommal és tetszettek a külső helyszínek is. De persze örültünk az 1. helyezésnek és az ajándékoknak is! Köszönjük!" (Pfammatter Kiara 7.b)

„Tetszett. Jók voltak az állomások. Jó ötlet volt, hogy különböző évfolyamból voltunk összeválogatva. Mindenki segítségére szükség volt. Izgalmas, játékos és tudásunkat bővítő feladatok voltak." (Mező Rebeka 8.b)

Csukásné Bernáth Krisztina, Oláhné Molnár Hajnalka, Borosné Kiss Szilvia - szervezők

Életképek

Molnár Endre

Molnár Endre előttem ül a feleségével a templomban. Édesanyját, Ilonka nénit látogattam. Kedves volt (legalábbis én erről az oldaláról ismertem, nem a szigorúbbikat, a tanfelügyelőt!) beszédes, őszinte és érdeklődő. Fiáról még annyit tudok, hogy szereti a kihívásokat, hiszen örömmel vett részt tavaly a reformáció tiszteletére rendezett kerékpáros túrán, valamint a vasárnapjait az istentisztelettel kezdi.

Gyermekkora meghatározó élményei melyek voltak?

Anyai Nagymamám vezetett be a Biblia világába. Egy nagy képes Bibliából – ami a mai napig féltett kincsem – mesélt Jézus életéről, Istenről. Később ő tanított meg imádkozni is.

Értelmiségi szüleimnek az elmúlt rendszerben tiltott volt a templomba járás. Azonban, hogy én is részt vehessek a templomi istentiszteleteken, az anyai nagyapám, aki presbiter volt, Hajdúhadházon, vitt el a vasárnapi Istentiszteletekre. Megrázó kisiskolás kori élményem volt, amikor bibliaóra közben, amit egy pap bácsi tartott, váratlanul bejött az igazgató bácsi és berekesztette az órát! Ettől az időtől kezdve nem mehettünk bibliaórára. Megszüntették!

Mióta tagja gyülekezetünknek és hogyan erősíti azt?

Gyerekkorom óta vagyok a gyülekezet tagja. Bár templomba a szüleim nem járhattak, a gyülekezettel való kapcsolat az egyházadó befizetésére szűkült.. A rendszerváltás után lettem aktívabb templomba járó, és ahogy idősödöm, egyre inkább közelebb érzem Istent.

Hogyan élte, éli meg a hitét a családjában és azon túl az emberek között?

A 90-es évek előtt a rádióban hallgattam Isten igéjét. A családban fontosnak tartottuk, hogy gyerekeink legyenek megkeresztelve. Ezt úgy tudtuk megoldani, hogy a Tiszteletes Úr egy vasárnapi napon meglátogatott bennünket a lakásunkban és akkor megtartottuk a keresztelőt. A másik gyermekünk keresztelésére egy távoli településen került sor. Ők

később konfirmációs vizsgát tettek.

Milyen kudarcai, vívódásai voltak, és mit tanult belőlük?

Az iskolai természettudományos nevelés, gondolok itt az evolúciós elméletre, a föld keletkezésének materiális magyarázatára, valamint a hittudományok tanai közötti különbségekre, sokáig vívódásokat, feszültségeket okoztak bennem. Rájöttem, hogy az a világ, ami nem látható és nem tapintható, afelől valós és létezik. A hit pedig Isten ajándéka. Ezt fogadjuk el, mert igaz. A hit hiánya természetellenes állapot. *„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.”* (Zsidókhoz írt levél 11,1) Minden nehezebb élethelyzetben is megtapasztaltam Isten segítségét, létezését. Ezt legszebben Ady Endre: Az Úr érkezése című versében fogalmazza meg:

„ Mikor elhagytak, / Mikor a lelkem roskadozva vittem, / Csöndesen és váratlanul / Átölelt az Isten”

Hogyan lehetne az embereket közelebb vinni Istenhez?

Hitünk megvallásával, kereszténhez méltó magatartással, szemléletünkkel és neveléssel. Korunk nagy problémája, hogy az értelmiség, ezen belül a pedagógusok döntő többsége elhagyta, és nem gyakorolja hitét. Hiányzik a személyes példamutatás, eszménykép! Nincs, ki megtanítsa a fiataloknak Ady Endre Istenes verseit. Szerintem ezek ismerete is közelebb visz Istenhez. Ezekre a versekre nekem is Édesapám hívta fel a figyelmemet!

A jövőben mit szeretne megvalósítani?

Mikor a jövőről beszélünk, akkor a fiatalságra, unokákra gondolok. Részesüljenek keresztény szellemű oktatásban, és boldog kiegyensúlyozott emberekké váljanak. Ebben, mint szülőknek, nagyszülőknek is van feladatunk, nem is kevés.

Melyik dicséretet vagy éneket szeretné hallani és énekelni a vasárnapi Istentiszteletek egyikén?

Az Istentiszteleteken megszólaló énekek számomra, felemelőek. Szeretném, ha a Nemzeti Imádságunk a Himnusz az Istentiszteletek után gyakrabban felcsendülne.

Tardiné Szilvi

Könyvajánló

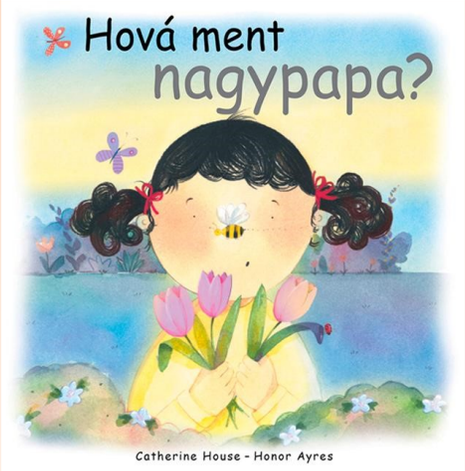

Catherine House - Honor Ayres:

Hová ment nagypapa?

Ahogy az a címből is sejthető, a könyv középpontjában a gyász kérdése áll. Egy kislány, Emma a halálról és az elmúlásról kérdezgeti nagymamáját, mikor meglátogatják a nagypapa sírját. A szelíd, türelmes válaszok a szerető Isten felé terelik a kislány gondolatait. Párbeszédük segítség lehet ahhoz, hogyan beszélgessünk gyermekeinkkel az élet egyik legnehezebb kérdéséről. Szeretteink halálának feldolgozásáról egy kedves, érthető, nem félelmetes és nem csöpögő mese ez, ami keresztény szemléletű. Óvodás-kisiskolás korosztálynak szülői, esetleg nagyszülői beszélgetéssel együtt ajánljuk.

Stephen B. Douglass:

Hétköznapok menedzsere

„Úgy érezzük, nem elég a nap 24 órája? Elvesztegettük az időnket lényegtelen dolgokra, a sürgőset elintéztük, de a fontosat nem?
Döntésünket befolyásolják a körülmények, más emberek, kötelességtudatunk, szokásaink, az elvárások és a hagyományok, a kényszerítő körülmények. Időnként lustaságunk, döntésképtelenségünk vagy a megszokás akadályoz minket. Gyakran pedig egyszerűen hagyjuk, hogy magukkal sodorjanak az események.
Akár akarjuk azonban, akár nem, döntéseket mindig kell hoznunk, és ezeket Isten számon kéri rajtunk. Döntéseink következményeivel pedig előbb-utóbb szembe kerülünk.
A könyv abban kíván segítséget nyújtani, hogy felismerjük Isten tervét az életünkben, és annak fényében megtanuljunk átgondolt, céltudatos döntéseket hozni. Meglehet, erre egy könyv nem elég, de kiindulásnak nem rossz!

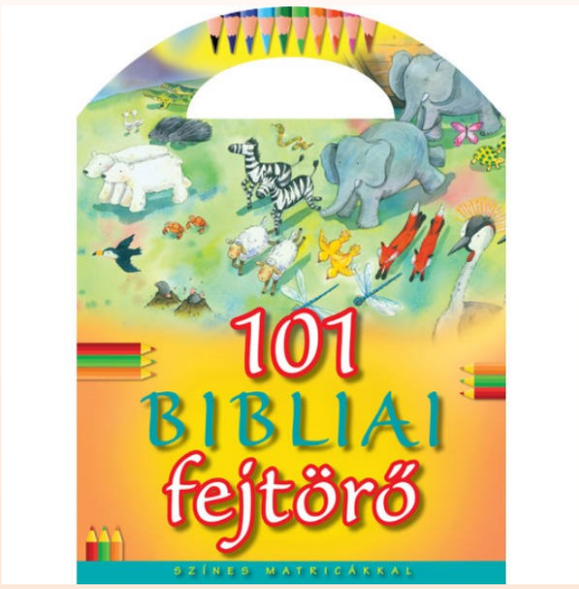

101 Bibliai fejtörő

Kisiskolásoknak lehet hasznos ajándék a jó bizonyítványért a bibliai fejtörőket tartalmazó matricás foglalkoztató füzet. A legismertebb bibliai hősökről olvashatnak, majd ragaszthatnak, színezhetnek, és egyéb feladatokat oldhatnak meg az esős nyári napokon, vagy a szabadtéri játék után megpihenve..

Összeállította: Vajda Zsófia

Tavaszi csendesnapok iskolánkban

Nagyhét szerdáján az első osztályos gyermekek élhették át együtt az emmausi tanítványok történetét. A gyászból, szomorúságból a feltámadt Jézus felismerése felé tartó tanítványok szereplők formájában jelentek meg előttünk. Érzéseiket különböző színű textíliák szemléltették. Végül magunk is megtörtük a kenyér helyett ezúttal a mazsolás kalácsot, megosztva a gyermekekkel a húsvét örömének „jó ízét”.

A tavaszi szünet utáni napon a 2-8. osztályos tanulók a templomban együtt figyelhettek a református siketmisszió munkatársaira. A siket előadónő jeltolmács segítségével mesélt nekünk helyzetéről, nehézségeiről, olyan ötletes megoldásokról, amelyek gördülékennyé teszik a siketek életét. A gyermekek sok-sok kérdése mutatta érdeklődésüket és együttérzésüket. Délután az 5-7. osztályosok egymás után hat különböző csoportfoglalkozáson vettek részt. Kipróbálhatták különböző érzékeiket bekötött szemmel, játékok által, tanulgatták a jelnyelvet és beülhettek a kerekesszékbe is. Reméljük, hogy ez a tapasztalat segítette őket a másság elfogadásában. Az 5.a osztály tanulói megfogalmazták, mit éltek át, mit éreztek a csendesnapon. Ki névvel, ki név nélkül segít nekünk abban, hogy bepillanthassunk az eseményekbe és abba, milyen gondolatokat ébresztettek azok a gyermekekben.

„Szerintem jó volt az a szerdai nap. Nagyon együtt lehetett érezni a nénivel. A legfurcsább és a legelgondolkodtatóbb dolog nekem az volt, hogy hogyan lehet ezzel a „betegséggel, siketséggel” élni. És nekem nagyon nagy boldogságot ad az, hogy vannak ilyen emberek, akik így is teljes életet élnek.”

„Nekem ez először furcsa volt. Először nem tudtam felfogni, hogy mi van. Utána csodálkoztam, hogy hogy lehet megtanulni ezeket a jeleket. Érdekes volt, hogy mennyire együttérző volt az a néni, aki értette ezeket a jeleket.” (Tóth Orsolya)

„A nénit nézve elgondolkodtam arról, hogy mi lett volna, ha siket/vak lettem volna. Viszont elképesztő volt, hogy jelnyelvvel tudott kommunikálni. A néni vidám volt, és tudtam, hogy őt ez nem nagyon zavarja.

A kedvenc játékom a kerekesszék volt. Beleéltem magamat az egészbe.”

„Nekem az tetszett a legjobban, amikor „hanghoz” kellett gurítani a labdát (bekötött szemmel), és akinek gurították, annak el kellett kapni. Nagyon tetszett még az is, amikor megtanultunk kicsit jelelni.” (Bodnár Dorottya)

„Én azt találtam érdekesnek, amikor az érzékeinket kellett használni és tárgyakat kellett felismerni.”

„Nekem a vakvezetés tetszett legjobban. Azért is, mert az egyik legjobb barátnőmmel vettem részt ezen a feladaton és most már egyre jobban megbízom benne.

Mikor láttam a siket nénit, hogy még így is milyen boldogan lehet élni, akkor elgondolkodtam, hogy ez egy csodálatos dolog.” (Szekeres Luca)

„Tudtam, hogy ő nincs egyedül, mert Isten meghallgatja még úgy is, hogy ő siket és néma.” (Kiss Eszter)

„Én nagyon megsajnáltam, de láttam rajta, hogy így is boldog. És egyben aranyos is volt, amikor itt a mi termünkben jót mutattam és pacsit adhattam. Nagyon jól éreztem magam! Nagyon érdekes volt, amikor a tolószékkel mehettünk, én még soha nem mentem tolószékkel.

Lényeg: Sajnáltam ezt a nénit, de nem kell, mert ő boldog!

Remélem, máskor is lesz még ilyen rendezvény az iskolában. Köszönöm, hogy ilyen sok érdekes dolgot tanulhattam meg a jelnyelvről és a siketségről!” (Móricz Anna)

Pluhár Gáborné Szűcs Enikő

Március idusán…

Ebben az esztendőben, a Március 15-ei városi megemlékezésen, a Baltazár Dezső Református Általános Iskola diákjai készültek egy feledhetetlen ünnepi műsorral. Amikor a 8. osztályos gyermekem osztályfőnöke elmondta, hogy az én fiamat is beválasztották a múltidézők közé, igazán megörültem.

Ezután aggódni kezdtem, hiszen ismerem a gyerekemet, aki csak akkor vállal szívesen „közszereplést”, ha nem kell papír nélkül megtanulnia a szöveget. Gyanítottam, hogy itt többről lesz szó… Teltek-múltak a napok, január végétől elkezdődtek az olvasópróbák, majd az idő előrehaladtával egyre sűrűsödtek a pontos szövegtudást, mozgáskoreográfiát igénylő gyakorlások.

Mindig több-több információm lett - az otthoni beszélgetések után - a készülő műsorról.

Az ünnep napján az egész család megjelent a színházteremben, s ami furcsa, most nem késtünk el. Izgatottan vártuk, hogy megelevenedjenek a színpadon az 1848-as magyar hősök, természetesen a baltazáros - diákok által.

Olyan produkciót láthatott a közönség ezen a délelőttön, amely országos ünnepi megemlékezésként is kiválóan megállta volna a helyét. A csodálatos zenés-mozgásos betétek, a látványos koreográfiák, a gitárral kísért szóló ének, a kicsik és nagyok jól érthető verbális megnyilvánulásai, a piros-fehér-zöld szalagokkal való, esztétikai és lelki élményt egyaránt nyújtó, nem kevés figyelmet igénylő részek, mindenkire hatottak! Ahogyan szűkszavú férjem fogalmazott aznap: - „Ez egy színvonalas, tökéletes ünnepi műsor volt, amiben nem találhat hibát senki!”.

Valóban, a Jóisten közbenjárásának, a gyermekek és a velük foglakozó pedagógusok rátermettségének köszönhetően, egy feledhetetlen élményt, lelki töltekezést kaphattunk akkor, ott a művelődési központban, március idusán.

Köszönet Szilvi néninek, Kriszta néninek és Jutka néninek a csodálatos műsor megálmodásáért, a próbákon való helytállásukért, valamint ne feledkezzünk meg a figyelemfelkeltő, gyönyörűséges dekorációról sem, amit Viki néninek, Anikó néninek és valamennyi madarat kivágó segítőnek köszönhetünk.

Forgácsné Molnár Éva
szülő

Sikeres beiskolázás a Református Iskolában

„…legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban."1Kor. 15,58

Minden tanévben kiemelt területként kezeljük a leendő első osztályosok beiskolázását. Intézményünk komoly versenyhelyzetben van, hiszen rajtunk kívül még négy tankerületi fenntartású általános iskola működik városunkban. Az évek óta csökkenő tendenciát mutató gyermeklétszám ugyancsak nem könnyíti meg ezt a folyamatot. Hálásak lehetünk azért, hogy a 2018/2019-es tanévre 60 leendő kisiskolás választotta egyházi iskolánkat tanulmányai színhelyéül. A magas létszámhoz nagyban hozzájárult jó kapcsolatunk az ugyancsak egyházi fenntartású Jó Pásztor Református Óvodával, ahonnan az iskolaérett gyerekek nagy százaléka érkezik hozzánk.

Nagyon látogatottak voltak az októbertől kezdődő „Csodavár” elnevezésű képességfejlesztő alkalmaink, melynek nyitórendezvénye egy olyan családi nap volt, melyen a leendő iskolások mellett a kis elsősök és szüleik is részt vettek. A beiskolázás során nyílt napot tartottunk az óvónőknek és a leendő első osztályosok szüleinek. A januári szülői értekezleten tájékoztatást nyújtottunk a nálunk folyó nevelő-oktató munkáról, a hitéleti tevékenységünkről és a tanórán kívüli egyéb szabadidős programjainkról. A szülők nagy érdeklődéssel fogadták a készségfejlesztő sakk program ismertetését és a leendő elsős tanító nénik bemutatkozását.

Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy a beiratkozók magas létszáma lehetővé teszi, hogy még több család és gyermek részesüljön keresztyén értékrendű nevelő-oktató munkánkban.

Balláné Bodai Judit
intézményvezető

Egy megkésett farsang

Az ifiben megszületett az ötlet, hogy tartsunk farsangot, ám addig húztuk-halasztottuk, míg utófarsang nem lett belőle. Még a bolti eladók is érdekesen néztek, mikor március közepén közöltük velük, hogy gyümölcsnek öltözünk farsangkor, ezért kellenek a hatalmas színes pólók.

Mindenkit megkértünk, hogy jelmezben érkezzen (bár ez gyakorlatban úgy valósult meg, hogy megmondtuk, aki nem öltözik be, azt egy kivi fogja kirakni), sőt a Kálvin téri ifiseket is elhívtuk, hogy építsük kapcsolatainkat. Kidíszítettük a 8/a termét, – megszokott helyünket – és a vállalkozóbb kedvűek segítettek szendvicseket csinálni, amik majdnem készen is lettek, mire megérkeztek a többiek. A fiúk feleltek a zenei aláfestésért, ifivezetőink pedig a játékokat irányították. Ezek között voltak csapatépítőek és vicceseek is, pl. Beugró. Így kerültünk pillanatok alatt egy növényemelgetős aerobic órára, vagy éppen egy szuperhős segédjének prezentációjának kellős közepére. Különösen viccessé tették a szituációkat a jelmezek, hisz volt egy kissé gyári hibás Oreó, Audrey Hepburn és James Bond, sőt még egy medúzával és a boldogsággal is szembe találhattuk magunkat.

Sajnos közülünk néhányan nem tudtak eljönni, de reméljük, hogy jövőre velük együtt ünnepelhetjük a márciusi farsangunkat.

Nagy Bori, Varga Kata

A kút kávján ülvén...

A Hajdúvidéki Református Egyházmegye hitmélyítő Konferenciája

Berekfürdő 2018. március

Váratlanul, „véletlenül” csöppentem bele a berekfürdői egyházmegyei hét programjába feleségemmel és hittestvéremmel. Békés megyéből már megszokott hely volt számomra a Megbékélés Háza, hiszen majdnem 30 éven keresztül onnan vittem a gyülekezeti tagokat. Az egyházmegyénkből érkezettek legtöbbjét ismertem. Most, néhány lelkészkollega kivételével, mindenki ismeretlen volt. A bemutatkozás alkalmával nagyon figyeltünk egymásra. Legtöbben a családjukról szóltak, valamint hogy hányadik alkalommal vesznek részt ilyen alkalmon. Reám is sor került, hogy bemutatkozzam és szóltam: „Én most is azt várom, mint mindenkor, hogy a közöttünk megjelenő Jézusra figyeljek.” Később vettem észre, hogy a megjelent testvérek nagyobb része csak Istenhez érzi magát közelebb, az Úr Jézusról nem igen beszélnek.

Bizony, már az első esti evangelizációs alkalmon (János 4,1-6 alapján) Jézus valamennyiünket a kút kávájára hívott meg maga mellé pihenni. Úgy éreztem rajtam kívül még sokan odaültek Jézus szavára. Másnap este a (János 4,7-15 alapján) azon vettük észre magunkat, személyre szólón beszél hozzánk és kínálja az Élet vizét ingyen. Szerdán (János 4,l6-26 alapján) azt éreztük, hogy nem menekülhetünk el az Úr Jézus tekintete elől, aki mindent tud rólunk, ismeri tetteinket, szándékainkat, szavainkat, gondolatainkat, mulasztásainkat. Csütörtök este (János 4,28-29 és 39-41) arra buzdított minket Jézus bennünk munkálkodó Lelke, hogy a róla szóló jó hírt, a hívogatást mondjuk el másnak is. Láthattuk a Jerikó-rózsája nevű sivatagi növényt, amely víz hatására a szemünk előtt életre kelt, és a gyakorlatban fejezte ki számunkra az Ige üzenetét.

A hét során sok ismeretet és háttér információt gyűjthettünk a különböző korokban lezajlott istentiszteletek rendjéről és szokásáról. Naponta hallgattunk a keresztyén tanításokkal szemben álló szekták veszélyeiről is. Megdöbbentő volt számomra, a Szcientológia egyház központjáról látott kép. A főbejárat felett ugyanis, egy nagy kereszt látható, amelyhez nekik voltaképpen semmi közük, de sokak számára megtévesztő jel. Céljuk, hogy ezt a világot végül csak néhány ember uralja. Nekik csak a saját érdekük számít, miközben szemétdombbá változtatják a világból. Első hallásra „meglepett” a nyersnek tűnő, de intelligensen megfogalmazott, őszinte gondolatsor. Ez a probléma már jelen van a világban.

A szolgálatokat végző lelkipásztorok e héten Jézus Krisztus követeként mélyszántást végeztek a szíveinkbe. A mindennapos énektanulás, a csoportos beszélgetések, a bibliaismereti vetélkedő, szintén segítette a hitbéli elmélyülést, ugyanakkor vidám és oldott hangulatot teremtett. A hetet pénteken úrvacsorai közösséggel zártuk, miután meghallgattuk a hét utolsó előadását és igehirdetését. Az utolsó nap csalta ki szívemből, hogy elmondjam Baja Mihály: *Ének a szeretetről* című versét. A hallgatókat magával ragadta a vers és meglepetésemre, tapssal fogadták. Átéreztem, amit bemutatkozásomkor mondtam: „Jézus itt lesz közöttünk!” Jó volt Berekfürdőn lenni. Jövőre gyere el Te is Testvérem!

Soli Deo Gloria!

Dienes Sándor ny. lelkipásztor

Pünkösdi ima

Szentlélek Isten!
Áldunk téged – személyválogatást nem ismerő szeretetedért!
Magasztalunk téged – életünk megtartásáért!
Dicsérünk téged – ajándékaidért!
Kérünk téged – megelevenítő szavadért!
Add nekünk Lelkedet – ne csak pünkösdkor!
Add nekünk Lelkedet – mindennap! Ámen.

Mesterházy Balázs

Eljött a Lélek

Eljött a Lélek – nem vártam.
Megszólított – nem hallottam.
Kérdezett – nem válaszoltam.
Tanított – nem értettem.
Megérintett –nem éreztem.
Eljött a Lélek.
Megvizsgált.
Kaptam süket fülek helyett hallást,
Értelmet, ismeretet.
Eljött a Lélek – kaptam hitet.

Vladika Zsófia

Színpadon az iskola apraja-nagyja

„Ahány ember annyiféle csodálatos világ.”
/Halász Judit: Mindannyian mások vagyunk…./

Iskolánkban ebben a tanévben is megrendezésre került a „Színpadra lépünk” Művészeti Gála, melyre nagy lelkesedéssel és szeretettel készültek a gyerekek és a felkészítő pedagógusok egyaránt. A két részből álló műsor a Sillye Gábor Művelődési Központ színháztermében került megrendezésre, melynek nézőterét zsúfolásig megtöltötték az érdeklődő családtagok. A zenés, táncos, énekes és prózai darabokon keresztül betekintést kaphattak vendégeink az iskolában folyó kulturális és tanórán kívüli tevékenységekről, ahol a gyerekek megmutathatták sokoldalú tehetségüket. A gálaműsort iskolánk énekkara nyitotta meg. A 17 éve működő kórus előadásával büszkén képviselte iskolánk hitvallását. A legkisebbek, a kis első osztályosok vidám, verses, dalos, zenés összeállítással mutatkoztak be. Az egyik osztály a tavaszt varázsolta a színpadra, míg a másik osztály tanulói a százlábú bőrébe „bújhattak”. A második osztályosok a Sakkpalota varázslatos birodalmába kalauzoltak el bennünket, „életre keltve a palota lakóit. ”Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!” – olvashatjuk a Bibliában. E gondolat motiválta a 3.a osztályos gyerekeket, akik Pintér Béla: Új szív című dalára készült koreográfiájukat adták elő. A 3. b osztályosok a dzsungel világába varázsolták a közönséget különleges látványtáncukkal. Marry Poppins csodálatos világába repülhettünk el a 4.a osztályos gyerekek segítségével. A kisfiúk, mint huncut, dolgos kéményseprők, a bájos tekintetű, mosolygós kislányok pedig esernyős táncukkal színesítették az előadást. Iskolánk drámacsoportja és a 4. b osztályosok egy mesebeli, különleges bolygót elevenítettek meg a színpadon, ahol évszázadokig csak gyerekek éltek, de egyszer csak becsapódik egy űrhajó, rajta egy felnőtt, aki teljesen felborítja a bolygó lakóinak életét.

Az 5.a osztályosok a gyerekek mindennapjaiból, fiúk lányok versengéséből és a János vitéz szemléletes előadásából állították össze vidám műsorukat. A 6.b osztály lelkes tanulói egy kalandos európai körutazásra hívták a megjelenteket. Franciaország, Olaszország, Németország és Magyarország kultúráját, valamint hagyományait, táncait jelenítették meg a színpadon. Csónakos, Barabás, Nemecsek, Boka…. Molnár Ferenc A Pál utcai fiúk című regényének szereplői álltak a 6. a osztályosok színvonalas előadásának középpontjában.

A 7. osztályosok, mint minden tinédzser, nagyon szeretik a mai slágereket, előadókat. Az általuk választott zenére készített koreográfiával színesítették a gálaműsort.

Zorán Apám hitte… című dalszerzeményét adta elő a 7.a osztály, mellyel tisztelegni kívántak az édesapák gondos szeretete előtt. Felemelő érzéssel töltött el bennünket, hogy a gyerekek énekét az édesapák is segítették.

Az osztályok bemutatkozása mellet színpadra léptek az angol és a német nyelvet tanuló gyerekek is zenés, verses, táncos összeállításukkal.

Hangszert tanuló diákjaink is megcsillogtatták tehetségüket. Zongorán

játszott Orosz Zsófia és Molnár Máté, hegedűn Csukás Ábel, Molnár Ádám és Nagy Zalán, gitáron Loment Katinka és ukulelén Szabó Dorina. Gyönyörű énekhangjukkal töltötték be a színháztermet Szabó Dorina és népi énekeseink Szanics Emese, Soltész Anna és Uzonyi Katalin, valamint Kovács Dominik.

Diákjaink közül sokan aktív tagjai az Ifjú Bocskai Táncegyüttesnek, akik bemutatójukban a mezőségi Boncidára kalauzoltak bennünket legényessel, lassú és friss csárdásukkal.

Gálaműsorunkat közös énekléssel zártuk, ahol a gyerekek és pedagógusok egyaránt színpadra álltak. Mindnyájuknak köszönjük lelkiismeretes, kitartó munkájukat és a szülői segítségeket, támogatást.

Büszkeség töltötte el minden jelenlévő szívét a tehetséges gyerekek és a színvonalas produkciók látványától.

Kissné Rácz Ildikó
igazgatóhelyettes

Pünkösdi istentiszteletek rendje			
vasárnap (május 13.)	9 óra	Konfirmációi ünnepi istentisztelet	Templom
szerda (május 16.)	18 óra	Bűnbánati istentisztelet	Templom
csütörtök (május 17.)	18 óra	Bűnbánati istentisztelet	Templom
péntek (május 18.)	18 óra	Bűnbánati istentisztelet	Templom
szombat (május 19.)	18 óra	Bűnbánati istentisztelet	Templom
Pünkösdvasárnap (május 20.)	9 óra	Istentisztelet Úrvacsorával	Templom
	15 óra	Istentisztelet Úrvacsorával	Pród – Művelődési ház Hajdúvid – Iskola
	18 óra	Istentisztelet	Templom
Pünkösdhétfő (május 21.)	9 óra	Istentisztelet és Keresztelő	Templom

Szeretettel hívjuk Önt is!

Legyen részese Isten kegyelmének!

Lapzárta: június 4.

A Bocskai téri Református Egyházközség Gyülekezeti Hírlevele

Megjelenik kéthavonta. Nyomdai előállítás: Litográfia Nyomda Debrecen Felelős kiadó: Loment Péter lelkipásztor. Szerkesztők: Barakné Horváth Eszter, Uzonyiné Béres Edina és Loment Péter. Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen terjesztjük. Bizonyságtételeket, írásokat a bocskaiteri.ujsag@gmail.com e-mail címre várjuk

Számlaszám: 10400346-00026769-00000008

4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.
Tel./Fax: (52) 229-998 vagy (52) 561-998
E-levél: bocskaiteri.egyhaz@gmail.com
http://www.bocskaiter.hu
http://www.bocskaiter.hu